

Παρασκευή του Ακαθίστου Ύμνου

/ [Πεμπτούσια](#)

Η πασχαλιά μας στην αυλή είχε λουλουδιάσει και μαζί με τη σπάταλη μοσχοβολιά της ταξίδευε κι η μνήμη μου στις αλάνες της παλιάς γειτονιάς, πριν οι πολυκατοικίες σαρώσουν όλες τις παιδικές μας γωνιές... Είμαι τυχερή που μπορώ να ζω έξω από την πόλη, ν' απλώνω το βήμα δίχως να στριμώχνομαι στην πολυκοσμία και το βουητό.

* * *

- Θα με πάρετε και μένα στην Παναγιά, να χαιρετίσω;

Ήταν ο Βασιλάκης, το μικρό γειτονάκι μας... Περίπου τον είχαμε υιοθετήσει... Πάντα διαβάζαμε μαζί και, σαν μεγαλύτερη, τον βοηθούσα σ' όλα τα μαθήματα. Και φυσικά τα ήξερα όλα και έπρεπε να με ακούει.

- Είναι ο Ακάθιστος Ύμνος σήμερα, δεν είναι;

Κι εγώ βιαζόμουν να του εξηγήσω πως είναι η πέμπτη Παρασκευή μέσα στη μεγάλη Σαρακοστή και διαβάζονται όλοι οι Χαιρετισμοί που ακούσαμε τις προηγούμενες τέσσερις Παρασκευές...

- Και θα σταθούμε πολλή ώρα σήμερα όρθιοι, σαν εκείνους που τους έσωσε η Παναγιά στην Πόλη;

- Μπράβο, Βασιλάκη, η μαμά τού χάιδευε το κεφάλι, καθώς ο μικρός μου φίλος απολάμβανε ένα γλυκό του κουταλιού.

Στην κόχη της η Παναγιά ακούει τα «Χαίρε» μας και φέτος...

- Η Παναγιά είναι καθισμένη στο θρόνο της κι όλους μάς βλέπει από ψηλά, έτσι που είμαστε όρθιοι και την χαιρετάμε, θαύμαζε ο Βασιλάκης προσπαθώντας να ψάλλει αδέξια το «τῆ Ὑπερμάχῳ»...

- Δε μιλάμε τώρα, τον μάλωνα εγώ, η μεγαλύτερη, θα σ' τα εξηγήσω μετά...

Ακόμα προσπαθώ να θυμηθώ τι του εξηγούσα μετά...

Η Παναγιά σήμερα στολίστηκε τις πασχαλιές μου κι ο Βασιλάκης με κοίταξε με το φωτεινό του βλέμμα και μου εξήγησε...

«Η Παναγιά μας βλέπει όλους από την κόχη της να τη χαιρετάμε!»...

Ακούστε τον Ακάθιστο ύμνο από τους μαθητές και μαθήτριες της Στ' τάξης των Εκπαιδευτηρίων «Ο Απόστολος Παύλος».

%ypermaxo_ymnos%

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

